

Anledning til at tage mig lidt i Besfyttelse engang imellem.

Formanden: Jeg skulde dog bemærke, at, naar det ærede Medlem sigter til de Udtalelser, som kom fra den høitærede Justitsminister, forekommer det mig ikke, at der var Noget i denne Udtalelse, som det ærede Medlem kunde føle sig ubehagelig berørt ved, eller som kunde give mig Anledning til at gjøre nogen Bemærkning derved.

Winther: Det er en Feiltagelse af den høitærede Formand. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at mine Uttringer sigtede til en Antydning, som blev fremsørt af den ærede Ordfører, og som forekom mig at være aldeles ubesøjet. Formanden har maaskee ikke lagt Mærke dertil; thi jeg tvivler ikke om, at han da vilde yde mig den samme Besfyttelse, han ellers pleier at yde.

Formanden: Det er en Selvfølge; men det forekommer mig heller ikke, saaledes som jeg hørte den ærede Ordførers Udtalelser, at der deri laa Noget, som kunde ubehagelig berøre det ærede Medlem.

Winther: Ja, den høitærede Formand har da ikke hørt det; det kan jeg godt forstaae. — Jeg vil yderligere bemærke imod den ærede Ordfører, at han rimeligviis ikke maa have hørt mine Grunde, hvorfor jeg har stillet mit Forslag til § 1 angaaende Repræsentantskabet, saaledes som jeg har stillet det; jeg udvillede dem for vidtløftig, og jeg skal ikke komme tilbage dertil. Det er blot for at imødekomme Ministerens Antydninger ved Sagens Behandling forrige Aar, at jeg iaar har stillet Forslaget paa denne Maade, idet jeg tværtimod isjor stillede et bestemt Forslag om en anden Repræsentation; derpaa vil jeg blot henlede den ærede Ordførers Opmærksomhed. Jeg har ingenlunde overseet, at denne Vej var noget besværlig; men jeg havde tænkt mig, at Ministeren kunde have opstillet Forslag i denne Retning, da han forelagde Loven, hvorimod han har ladet det forblive ved den gamle Skirepræsentation. — Jeg skal endnu tillade

mig en Bemærkning angaaende Repræsentationen og dens Maade at tage Sagerne paa. Naar man seer paa Tariffbestemmelserne i Loven af 1857 for de fleste brandfarlige Gjenstande, vil man finde, at den høieste Sats var 144 β ; men derover opstod der et overordentligt Røre her i Landet hos Eierne af saadanne brandfarlige Eiendomme, og der truedes med, at Forsikringssummer til Værdi af flere Millioner vilde trække sig ud af Foreningen. Da der ganske kort efter var kommet en anden Repræsentation, skete der en Forandring i Tarifen, som gik ud paa at nedsætte den høieste Sats fra 144 β til 96 β , og ved den sidste Forandring er den endog sunket ned til 80 β . Dette er en Kjendsgjerning, som meget godt kan indeholde Antydning af, at der er viist for stor Smødekommen imod dem, som truede med at gaae ud af Foreningen. Det forekommer mig, at den bedste Garanti for, at der virkelig skeer Alle Ret, er den, at Alle have lige Ret til at vælge dem, som fastsætte disse Bestemmelser. Saasnart man kommer ind paa dette, og Regjeringen ingen Banskellighed vil gjøre derved, ville alle mulige Klager forstumme. Naar den høitærede Minister ikke har hørt Klager andetsteds fra, er det tildeels, fordi det ikke er saa let en Sag, at sætte sig ind i alle disse Tariffbestemmelser, at anstille Undersøgelser over dem, grundigt at gaae dem igjennem, og at oplyse dem saaledes, at man virkelig kan gjøre det klart, at ikke Alt er tilfede, som det burde være. Det er ganske naturligt, at Klagerne ikke komme fra dem, som ere meest interesserede i Sagen, men fra saadanne Mænd, som paa Andres Vegne have i Commission at staffe Vedkommende Leilighed til at komme ud af en Forening, som de ikke gjerne ville være i, fordi de ikke synes, at der skeer dem deres Ret. — Naar den ærede Ordfører talte om, at det principale Forslag, som jeg har stillet under Nr. 2 a, skulde medføre et stort Indgreb i private Rettigheder, er det mig dog en stor Trøst, at Folkethinget tidligere med stort Fleertal ordret har vedtaget det Samme, thi jeg sætter ligesaa megen Priis paa Folkethinget i 1860 som paa den ærede Ordfører. Jeg er overbevist om, at dette Things Fleertal da